

praksis her er fuldstændig uændret. Jeg tror, de troede, at der var sket en opstramning i forbindelse med udlændingelovgivningen sidste år, men det var der altså ikke. Vi kører videre efter radikal-socialdemokratisk praksis her i et og alt. Det eneste nye er, at der er mange flere penge til ofrene.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen. Tredje og sidste.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nuvel, vi har lavet nogle regler i 1996. Det er ikke sikkert, de var gode nok. Derfor er vi parat til at lave dem om, vi kan have taget fejl.

Det er ikke korrekt, når ministeren siger, at der ikke er sket opstramninger i forbindelse med den nye regering, for man har jo lavet et tilknytningskrav, der er meget stærkere end det, der eksisterede, dengang den socialdemokratiske-radikale regering sad, og ministeren har selv svaret med henvisning til en paragraf, hvis nummer jeg ikke lige husker, at tilknytningskravet er blevet forstærket.

Så siger ministeren i øvrigt også, at det ikke er sikkert, at man får manden dømt. Det, jeg siger, er: Hvis man får sin mand dømt for vold, så kan man altså risikere lige pludselig ikke at kunne opretholde samlivet. Når man ikke kan opretholde samlivet, så skal ens opholdsgrundlag vurderes, og det, ministeren siger, er, at han ikke kan love, at man altså af den grund får lov til at blive. Vi må grave lidt mere i det her.

Så til fru Birthe Rønn Hornbech: Så vidt jeg ved, har vi støttet, at der er mulighed for at udvise kriminelle udlændinge. Nu er det bare sådan, at de fleste af dem, som rent faktisk har været med til at udøve vold over for kvinder, er danske statsborgere, nemlig 66 pct., indvandrere 11,4 pct., flygtninge 9,5 pct., asylansøgere 1,3 pct.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det ville selvfølgelig være lidt rart, hvis ministeren ville høre efter spørgsmålet, så kunne vi spare hinandens tid. Det, der står i artiklen, er netop *ikke* et angreb på, at forholdene bliver forværret. Det er en faktisk problemstilling, som ministerens egne partifæller rejser, hvor de refererer til, at ud af 219 kvinder, som har søgt Udlændingestyrelsen om lov til at blive, fordi de er volds-

ramte, er det kun 72, der har fået medhold. Det er mindre end en tredjedel.

Det er det, der rejses som et problem. De gør ikke det, som ministeren siger, nemlig at de siger, at det er blevet meget værre under den nuværende regering. Det gør de ikke. De siger: Her er der en problemstilling, hvor kvinder lever som husslaver. Det er tabuiseret område. Og så opfordrer de ministeren til at gå ind og ændre det. Det er det, de anfører, og det er det, jeg beder ministeren om at forholde sig til.

Jeg beder ikke ministeren om at forholde sig til, hvorvidt de udtalte sig på ministerens vegne eller på regeringens vegne. Jeg beder ministeren forholde sig til, om det, de siger, er noget, som ministeren vil gøre noget ved, og om ikke ministeren kan se, at det er et problem, når det kun er en tredjedel af dem, der søger, som i dag under den eksisterende lovgivning ikke får afslag. Det er sådan set ikke et eller andet spørgsmål om, at de tager fejl i deres angrebsvinkel. Deres angrebsvinkel er den nuværende problemstilling.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

De to tredjedele, som ikke får lov at blive, får jo antagelig afslag, fordi de for det første har været her i kort tid, og fordi det for det andet skønnes, at de uden store problemer kan vende tilbage til det land, de kom fra.

Så vil jeg til sidst sige til fru Gerner Nielsen, at praksis altså er uændret siden 1996. Tilknytningskravet gjaldt jo allerede for udenlandske statsborgere, før den nuværende regering tiltrådte, og den, som er blevet familiesammenført og kommet hertil som ægtefælle, er jo udenlandsk statsborger i den første lange tid. Derfor har tilknytningskravet ikke ført noget nyt med sig for denne gruppe, og derfor gælder det fortsat, hvad jeg svarede den 12. april sidste år på spørgsmål nr. 78 i Folketingets Integrationsudvalg:

Kl. 17.20

»Den foreslåede skærpelse af de tidsmæssige betingelser for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse vil ikke få betydning for praksis vedrørende inddragelse af opholdstilladelse for udlændinge, hvor grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede som følge af samlivsophævelse på grund af vold m.v.

Udlændingemyndighedernes praksis vil således fortsætte uændret, således at den pågældende gruppe udlændinge i samme omfang som hidtil vil kunne bevare opholdstilladelsen, selv